

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Beethovenske Stemninger.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Første deel", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-idm139731449020720/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

62

I hvide og blaa!
som tjenende smykke
den højeste Lykke;
som, kransende Baaren,
bedugges af Taaren,
I duftende Smaa:
Et Varsel om Vaaren
I bringe mig maa!
I søde Konvaller
fra Skovenes Dybder,
smaa Nonner fra Løvkirkens
kjøleste Krypter:
O smil mig imøde,
Du duftende Snee!
at Smilet kan døde
min dybeste Vee.

3.

Presto agitato.

Nej det spænder og det brænder
og det jager i mit Bryst,
og det hamrer og det jamrer
og det klager uden Trøst:
Aldrig savne, aldrig vinde,
ingensinde, ingensinde.

Ingen Taare skal man spore,
ingen Skygge skal man see;

uden Hvile vil jeg smile,
uden Lykke vil jeg lee;
men i Toner maa jeg græde
over al min døde Glæde.

Tause Streng! I skal stænge,
I skal gittre for et Navn;
men hos Hende skal I brænde,
skal I sittre af mit Savn!
Altid savne, aldrig vinde —
ingensinde, ingensinde!

Faer skal sove.

(Et et Billede af *Bloch*.)

Hører Du det, min egen Unge,
nu maa Du kjønt holde Tand for Tunge!
Vor Faer har været paa Søen en Tur,
og han skal til Byes op over Bakken
med Kurven paa Nakken,
saa han trænger haardt til en Middagslur.
Lad mig nu see, Du er rigtig stille,
min egen Lille;
det maa Du love,
for Faer skal sove!

Den Smaa, han lytter med Andagt til,
og lover at være saa stum som en Sild.